

Besluit

Besluit op de bezwaren van Mijnverklaring B.V. en Empiru Investments Holding B.V. tegen het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom (d.d. 4 december 2020 met kenmerk ACM/UIT/544614) en het invorderingsbesluit (d.d. 22 januari 2021 met kenmerk ACM/UIT/547429) van de Autoriteit Consument en Markt

Ons kenmerk : ACM/UIT/561616
Zaaknummer : ACM/20/049530
Datum : **24 september 2021**

Samenvatting

In dit besluit verklaart de Autoriteit Consument en Markt (ACM) de bezwaren van Mijnverklaring B.V. en Empiru Investments Holding B.V. (Mijnverklaring) tegen de besluiten van de ACM van 4 december 2020 en 22 januari 2021 ongegrond. Bij besluit van 4 december 2020 heeft de ACM een last onder dwangsom opgelegd aan Mijnverklaring wegens misleidende handelspraktijken op haar website mijnverklaring.nl. In het besluit van 22 januari 2021 is de ACM overgegaan tot het invorderen van de door Mijnverklaring verbeurde dwangsommen omdat Mijnverklaring niet heeft voldaan aan de aan haar opgelegde last.

1. Verloop van de procedure

1. De ACM heeft bij besluit van 4 december 2020 (hierna: “bestreden besluit lod”) een last onder dwangsom opgelegd aan Mijnverklaring B.V. en Empiru Investments Holding B.V. (hierna: Mijnverklaring).¹
2. Bij besluit van 22 januari 2021 heeft de ACM vastgesteld dat dwangsommen zijn verbeurd en zullen worden ingevorderd (hierna: “bestreden besluit invordering”).²
3. Mijnverklaring heeft op 21 december 2020 op nader aan te voeren gronden bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit lod.³ Op grond van artikel 5:39 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft het bezwaar tegen de last onder dwangsom mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
4. Op 13 januari 2021 heeft de ACM een aanvullend bezwaarschrift over het verbod op willekeur ontvangen.⁴
5. De ACM heeft op 5 maart 2021 een aanvullend bezwaarschrift met de gronden van het bezwaar op de in randnummers 0 tot en met 2 bestreden besluiten ontvangen.⁵

¹ Dossierstuk 50, kenmerk ACM/UIT/544614.

² Dossierstuk 65, kenmerk ACM/UIT/547429.

³ Dossierstuk 53, kenmerk ACM/UIT/567723.

⁴ Aanvullend bezwaarschrift LOD Mijnverklaring B.V. (I), 13 januari 2021, kenmerk ACM/IN/573292.

⁵ Aanvullend bezwaarschrift LOD Mijnverklaring B.V.(II), 5 maart 2021, kenmerk ACM/IN/591458.

6. De hoorzitting heeft digitaal plaatsgevonden op 10 juni 2021. Mijnverklaring heeft haar bezwaargronden toegelicht. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt dat op 28 juli 2021 aan Mijnverklaring is toegezonden.⁶

2. De bestreden besluiten

7. In het bestreden besluit lod staat samengevat het volgende.
8. Via de website mijnverklaring.nl biedt Mijnverklaring diensten aan consumenten aan. De bijbehorende overeenkomsten die zij met consumenten sluit kwalificeren als overeenkomsten op afstand.
9. In het bestreden besluit lod wordt vastgesteld dat Mijnverklaring in strijd handelt met artikelen 6:193c, 6:193d, 6:230o, 6:230m en 6:230r uit het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Dit levert overtredingen op van de artikelen 8.2a en 8.8 Wet handhaving consumentenbescherming (hierna: Whc).
10. Aan Mijnverklaring is daarom een last onder dwangsom opgelegd. Zij dient haar handelwijze dusdanig aan te passen dat zij bij de exploitaties van haar websites en verkoopkanalen voldoet aan de wetgeving door de verplichtingen onder randnummer 101 van de last onder dwangsom tijdig uit te voeren.
11. Bij het bestreden besluit invordering stelt de ACM vast dat Mijnverklaring na afloop van de begunstigingstermijnen, in de periode van 21 december 2020 tot en met 17 januari 2021, niet voldeed aan de last en dat Statempire dwangsommen heeft verbeurd ter hoogte van EUR 60.000. De ACM gaat in dit besluit over tot invordering van de door Statempire verbeurde dwangsommen.⁷

3. Bezwaargronden

12. De gronden van het bezwaar van Mijnverklaring komen samengevat neer op het volgende:
 - a) De ACM handelt in strijd met het verbod van willekeur;
 - b) De last onder dwangsom is niet concreet en specifiek genoeg om deze deugdelijk uit te kunnen voeren;
 - c) De effectief geboden begunstigingstermijn van vier dagen is onredelijk kort om de last uit te voeren;
 - d) De ACM heeft nagelaten Mijnverklaring te informeren over haar opschortingsrechten.
13. Verder verzoekt Mijnverklaring de ACM om een proceskostenvergoeding.

⁶ Verslag hoorzitting, 28 juli 2021, kenmerk ACM/UIT/555744.

⁷ Dossierstuk 60, Invorderingsbesluit LOD Mijnverklaring B.V., 22 januari 2021, kenmerk ACM/UIT/547429.

4. Beoordeling bezwaargronden door de ACM

4.1. Bezwaargronden tegen het bestreden besluit lod

4.1.1. Verbod van willekeur

14. Mijnverklaring meent dat de ACM in strijd handelt met het verbod van willekeur. Volgens Mijnverklaring heeft de ACM concurrenten ongemoeid gelaten en genieten deze een onredelijk voordeel omdat andere websites een nog slechtere informatievoorziening hadden dan Mijnverklaring op haar website had. Mijnverklaring heeft een lijst met acht websites overlegd.⁸ Deze websites bieden een dienst aan op het gebied van de aanvraag van een Verklaring Omtrent het Gedrag. In dit kader verwijst Mijnverklaring naar de uitspraak van het College van Beroep voor het bedrijfsleven d.d. 30 april 2019 en de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 30 juli 2019.⁹
15. De ACM overweegt als volgt. De bevoegdheid van de ACM om een last onder dwangsom op te leggen is een discretionaire bevoegdheid. Art. 2.9 Whc bepaalt namelijk dat de ACM, indien zij van oordeel is dat een inbreuk heeft plaatsgevonden, een last onder dwangsom kan opleggen. Bij de uitoefening van deze discretionaire bevoegdheid dient de ACM de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen, waaronder het gelijkheidsbeginsel.¹⁰ Uit de rechtspraak volgt dat bij het opleggen van een sanctie het gelijkheidsbeginsel niet zover strekt dat de bevoegdheid tot het opleggen ervan onrechtmatig is uitgeoefend alleen omdat een eventuele andere overtreder niet een sanctie heeft opgelegd gekregen.¹¹
16. In de door Mijnverklaring aangehaalde rechtspraak is overwogen dat dit anders kan komen te liggen als sprake is van een ongelijke behandeling van gelijke gevallen die duidt op willekeur in de handhavingspraktijk van het bevoegde bestuursorgaan. Om dit te kunnen toetsen, dient de ACM inzichtelijk te maken waarom zij in het ene geval wel en in het andere geval geen gebruik heeft gemaakt van haar handhavingsbevoegdheid.¹²
17. Op de hoorzitting van 10 juni 2021 is door de Directie Consumenten van de ACM toegelicht hoe de ACM ertoe is gekomen om een onderzoek naar Mijnverklaring te starten. Eind 2019 ontving de ACM via haar informatieloket ACM Consuwijzer in korte tijd veel meldingen over websites van dochterbedrijven – waaronder Mijnverklaring – van Empiru. Ook in tv-programma's en op het internet kwamen meldingen over deze websites naar voren. De meldingen gingen onder andere over het plaatsen van positieve reviews tegen betaling. In 2019 had de ACM speciale aandacht voor thema's op het gebied van de bescherming van de online consument.¹³ Een van deze thema's is: online reviews.

⁸ Aanvullend bezwaarschrift LOD Statempire B.V. (I), 13 januari 2021, kenmerk ACM/IN/573292.

⁹ Uitspraak CbB 30 april 2019, ECLI:NL:CBB:2019:163 en uitspraak Rb. Rotterdam (vzr.) 25 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6011.

¹⁰ Uitspraak CbB 8 december 2020, ECLI:NL:CBB:2020:921, r.o. 6.1.

¹¹ Vergelijk in het kader van een bestuurlijke boete: Uitspraak CbB 30 april 2019, ECLI:NL:CBB:2019:162, r.o. 7.2 en uitspraak CbB 30 april 2019, ECLI:NL:CBB:2019:163, r.o. 5.2. Zie ook: Uitspraak Rb Rotterdam 24 december 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:10418, r.o. 16.5.

¹² Uitspraak CbB 30 april 2019, ECLI:NL:CBB:2019:163, r.o. 5.2.

¹³ Zie: <https://www.acm.nl/nl/organisatie/missie-en-strategie/onze-agenda/acm-agenda-2020-2021/digitale-economie>, <https://www.acm.nl/nl/publicaties/acm-stelt-grenzen-aan-online-misleiding> en <https://www.acm.nl/nl/publicaties/leidraad-bescherming-online-consument>.

18. De ACM heeft dus besloten tot een onderzoek naar (de website van) Mijnverklaring en haar zusterbedrijf vanwege grote aantallen meldingen en berichten in de media die betrekking hadden op thema's waarvoor de ACM op dat moment aandacht had. Dergelijke aantallen meldingen en berichten in de media waren er niet over concurrenten van Mijnverklaring en haar zusteronderneming. Het starten van een onderzoek naar en het opleggen van een last onder dwangsom aan Mijnverklaring en haar zusteronderneming was dus niet willekeurig.
19. Tot slot wijst de ACM erop dat de aanleiding voor het onderzoek naar Mijnverklaring wezenlijk verschilt van de feiten die ten grondslag lagen aan de jurisprudentie die Mijnverklaring aanhaalt. In de zaken die hebben geleid tot de aangehaalde uitspraken had de ACM op grond van een voorafgaand onderzoek naar een hele branche (webwinkelbranche, huurbemiddelingsbranche) misstanden bij een groot aantal bedrijven in kaart gebracht. Vervolgens is de ACM door selectie gekomen tot een beperkt aantal bedrijven waartegen handhavend is opgetreden. In de door Mijnverklaring aangehaalde jurisprudentie staat – voor zover hier relevant – de vraag centraal of die selectie objectief en niet willekeurig dan wel in strijd met het gelijkheidsbeginsel was. Van een dergelijke selectie van Mijnverklaring en haar zusteronderneming uit een grotere groep andere (mogelijke) overtreeders is geen sprake geweest.
20. Met het voorgaande heeft de ACM inzichtelijk gemaakt waarom de ACM een onderzoek is gestart naar Mijnverklaring. De ACM overweegt dat zij haar beperkte onderzoekscapaciteit op een verdedigbare wijze heeft ingezet en niet in strijd met het verbod van willekeur heeft gehandeld. Het bezwaar is ongegrond.

4.1.2. De duidelijkheid van de last onder dwangsom

21. Mijnverklaring stelt dat de last onder dwangsom niet concreet en specifiek genoeg is om deze deugdelijk uit te kunnen voeren. Het rechtszekerheidsbeginsel vereist dat een last zodanig duidelijk en concreet geformuleerd wordt dat degene tot wie de last is gericht niet in het duister hoeft te tasten over wat gedaan of nagelaten moet worden om de overtreding te beëindigen. Op grond van artikel 5:32a Awb dient in de last duidelijk omschreven te worden hoe de overtreding moet worden beëindigd.¹⁴ Daarnaast heeft de ACM volgens Mijnverklaring, zowel voor als na het opleggen van de last onder dwangsom, niet deugdelijk gereageerd op doorgevoerde wijzigingen.
22. De ACM overweegt dat de omstandigheid dat (de onderdelen van) de opgelegde last in hoofdstuk 8 van het bestreden besluit lod ruim is geformuleerd, op zichzelf niet betekent dat de last niet specifiek genoeg is. De last moet worden gelezen in samenhang met de overwegingen in het besluit en in het bijzonder met de omschrijving van de vastgestelde overtredingen.¹⁵ Hierna zet de ACM uiteen dat uit de overwegingen, gelezen in samenhang met (de onderdelen van) de last voldoende duidelijk is voor Mijnverklaring wat zij moet doen om de overtreding te beëindigen.
23. Op de website mijnverklaring.nl heeft de ACM vastgesteld dat Mijnverklaring overtredingen heeft begaan door een misleidende omissie ten aanzien van de aard van het product en het verstrekken van misleidende informatie t.a.v. de voornaamste kenmerken van het product.

¹⁴ Uitspraak ABRvS 29 augustus 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2859.

¹⁵ Zie uitspraak ABRvS van 16 juli 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:2671) waar in de last zelf een andere term werd gebruikt dan de term die in de overwegingen van het besluit werd gebruikt. Omdat de gebruikte termen elk een andere definitie hadden, oordeelde de Afdeling dat de last onvoldoende duidelijk en concreet was, r.o. 1.2.

24. In randnummers 36 tot en met 40 van het besluit LOD is uiteengezet waaruit de misleidende omissie ten aanzien van de aard, inhoud en prijs bestaat. Hiermee is voor Mijnverklaring voldoende inzichtelijk gemaakt hoe zij kan voldoen aan de last genoemd in randnummer 101, onder I.
25. In randnummer 50 van het besluit LOD heeft de ACM uiteengezet op welke feiten de vaststelling is gebaseerd dat Mijnverklaring informatie verstrekt t.a.v. de voornaamste kenmerken van het product, die de consument kan misleiden. Naar het oordeel van de ACM is hiermee voor Mijnverklaring voldoende duidelijk hoe zij aan de last, weergegeven in randnummer 101, onder II kan voldoen.
26. *Herroepingsrecht*
27. In randnummer 63 van het bestreden besluit lod stelt de ACM vast dat Mijnverklaring de regels omtrent het herroepingsrecht in ieder geval op de website mijnonlineloket.nl heeft overtreden. In randnummers 58 tot en met 62 heeft de ACM uiteengezet waaruit deze overtreding bestaat. Naar het oordeel van de ACM is hiermee voor Statempire voldoende duidelijk hoe zij aan de last, weergegeven in randnummer 101, onder V, VI VII en VIII kan voldoen.
28. In de eerste plaats wordt overwogen dat en hoe Mijnverklaring – anders dan vereist – de consument zonder diens nadrukkelijke instemming afstand laat doen van het herroepingsrecht en dat dientengevolge consumenten die een overeenkomst sloten met Mijnverklaring de overeenkomst nog steeds konden ontbinden.¹⁶ In de tweede plaats wordt overwogen dat het herroepingsformulier niet aan de wet voldoet.¹⁷ In de derde plaats wordt overwogen dat consumenten die hebben ontbonden binnen veertien dagen moeten worden terugbetaald.¹⁸ Ten slotte wordt in randnummer 62 overwogen dat, doordat de consument voor het sluiten van de overeenkomst niet op duidelijke en begrijpelijke wijze is geïnformeerd over de regels omtrent het herroepingsrecht, de termijn van het recht op ontbinding van de overeenkomst wordt verlengd met “de tijd die is verstreken vanaf de dag waarop de overeenkomst wordt gesloten tot het moment waarop alle ontbrekende gegevens alsnog op de voorgeschreven wijze aan de consument zijn verstrekt, doch met ten hoogste twaalf maanden.” Dit brengt met zich dat Mijnverklaring consumenten die hebben ontbonden (alsnog) onverwijld moet terugbetalen, ook als zij na 14 dagen maar binnen twaalf maanden na het sluiten van de overeenkomst hebben ontbonden. En verder volgt hieruit dat consumenten die minder dan twaalf maanden geleden een overeenkomst zijn aangegaan op het moment dat zij (alsnog) ontbinden, eveneens moeten worden terugbetaald. Met “de consument” in de last genoemd in randnummer 101, onder V, wordt dus bedoeld de consument wiens overeenkomst niet langer dan twaalf maanden geleden is gesloten en die de overeenkomst ontbindt of heeft ontbonden.

Reviews

29. De ACM heeft vastgesteld dat Mijnverklaring overtredingen heeft begaan door een misleidende omissie door geen informatie te verstrekken over de vraag van wie de reviews afkomstig

¹⁶ Dossierstuk 50, Last onder dwangsom Mijnverklaring B.V., 4 december 2020, kenmerk ACM/UIT/544614, randnummers 59 en 60.

¹⁷ Dossierstuk 50, Last onder dwangsom Mijnverklaring B.V., 4 december 2020, kenmerk ACM/UIT/544614, randnummer 60.

¹⁸ Dossierstuk 50, Last onder dwangsom Mijnverklaring B.V., 4 december 2020, kenmerk ACM/UIT/544614, randnummer 61.

kunnen zijn en hoe de op de website vermelde score tot stand is gekomen en waarop deze is gebaseerd.

30. In randnummers 68 en 69 van het bestreden besluit lod is uiteengezet waaruit de misleidende omissie bestaat. Daarnaast wordt in randnummers 64 tot en met 67 onder verwijzing naar de 'Richtlijnen voor ondernemers voor gebruik online reviews' en de 'Leidraad Bescherming online consument' beschreven welke informatie een bedrijf dat reviews publiceert moet geven. Hiermee is voor Statempire voldoende inzichtelijk gemaakt hoe zij met betrekking tot de website mijnurgentie.nl kan voldoen aan de last genoemd in randnummer 101, onder IV.

Conclusie

31. De ACM concludeert dat het bestreden besluit lod voldoende duidelijk en concreet is en dat het voor Mijnverklaring van meet af aan duidelijk moet zijn geweest hoe zij aan de last kon voldoen. Het bezwaar is ongegrond.

4.1.3. Begunstigingstermijn

32. Mijnverklaring betoogt dat zij effectief twee werkdagen de tijd heeft gehad om aan de lasten te voldoen, omdat zij pas op 16 december 2020 over het bestreden besluit lod van 4 december 2020 beschikte.
33. De ACM overweegt dat het bestreden besluit lod op vrijdag 4 december 2020 per aangetekende post en per e-mail met gebruikmaking van het programma Cryptshare is verzonden.
34. Over de verzending met Cryptshare overweegt de ACM dat Mijnverklaring op dinsdag 8 december 2020 toegang had tot het bestreden besluit lod. De ACM heeft aanvankelijk een onjuist wachtwoord verstuurd aan de gemachtigde van Mijnverklaring; het juiste wachtwoord is evenwel op 8 december 2020 nagestuurd.¹⁹ Verder merkt de ACM op dat zij er door het programma Cryptshare van in kennis wordt gesteld als en wanneer verzonden bestanden door de ontvanger zijn gedownload. Uit de administratie van de ACM blijkt dat het bestreden besluit lod en de begeleidende brief op 9 december 2020 (gedeeltelijk) en daarna nogmaals op 16 december 2020 zijn gedownload.²⁰ De ACM concludeert dat de stelling van Mijnverklaring dat zij pas op 16 december 2020 kon beschikken over het bestreden besluit lod, feitelijk onjuist is.
35. Over de verzending per aangetekende post is door Mijnverklaring gesteld dat de poststukken op zaterdag 5 december 2020 moeten zijn aangeboden ten kantore van de gemachtigde, maar dat het kantoor gesloten was. Volgens Mijnverklaring kon de postbezorger de stukken vervolgens ook niet achtergelaten bij het plaatselijke afhaalpunt – een Primera-vestiging – omdat dit vanwege de Corona-maatregelen gesloten zou zijn.
36. De ACM overweegt dat haar uit *track & trace*-gegevens is gebleken dat de aangetekende post op 7 december 2020 bij het afhaalpunt is afgegeven.²¹ Pas toen de stukken daar niet werden opgehaald, zijn zij tussen 19 en 22 december 2020 teruggezonden naar de ACM. Daarnaast

¹⁹ En wel om 0:01 uur, zie bijlage met kenmerk ACM/UIT/558149 bij brief toezending verslag hoorzitting en aanvullende stukken, 28 juli 2021, kenmerk ACM/UIT/559154.

²⁰ Zie bijlagen met kenmerken ACM/IN/627342 en ACM/IN/627623 bij brief toezending verslag hoorzitting en aanvullende stukken, 28 juli 2021, kenmerk ACM/UIT/559154.

²¹ Dossierstuk 47, informatie last onder dwangsom, 16 december 2019, kenmerk ACM/UIT/546220.

wijst de ACM erop dat de Corona-maatregelen waar Mijnverklaring op doelt – sluiting van niet-essentiële winkels in het kader van de *lock down* – pas zijn ingegaan op 15 december 2020.²² Deze maatregelen hebben er dus niet aan in de weg kunnen staan dat de aangetekende post op 7 december 2020 bij het afhaalpunt werd bezorgd. Ook dit betoog van Mijnverklaring is derhalve feitelijk onjuist.

37. De ACM concludeert dat Mijnverklaring in ieder geval vanaf 7 december 2020 de beschikking kon hebben over het per aangetekende post verzonden bestreden besluit lod. Een begunstigingstermijn van veertien dagen tot 21 december 2020 voor de uitvoering van de lasten, genoemd in randnummer 101, onder I tot en met V acht de ACM niet onredelijk. Het bezwaar is ongegrond.

4.1.4. Conclusie bezwaargronden tegen het bestreden besluit lod

38. Gelet op hetgeen is overwogen in de paragrafen 4.1.1 tot en met 4.1.3 zijn de bezwaren tegen het bestreden besluit lod ongegrond.

4.2. Bestreden besluit invordering

39. Mijnverklaring stelt dat het invorderingsbesluit geen stand kan houden omdat het bestreden besluit lod onrechtmatig is. Mijnverklaring heeft verder aangegeven dat de ACM niet heeft gereageerd op verzoeken om aan te geven of met door haar doorgevoerde wijzigingen aan de last is voldaan. En Mijnverklaring verwijt de ACM dat zij niet is geïnformeerd over het feit dat bezwaar tegen het bestreden besluit lod op grond van artikel 12p lw opschortende werking heeft.
40. De ACM overweegt dat zij hiervoor in paragraaf 4.1 heeft vastgesteld dat de bezwaren tegen het bestreden besluit lod ongegrond zijn. Het betoog van Mijnverklaring dat het bestreden besluit invordering niet in stand kan blijven omdat het bestreden besluit lod onrechtmatig is, kan daarom niet slagen.
41. Over het beroep op artikel 12p lw overweegt de ACM dat op grond van die bepaling de verplichting om een boete te voldoen door het indienen van een bezwaarschrift met (maximaal) 24 weken wordt opgeschort. Artikel 12p lw ziet echter alleen op boetebesluiten en niet op besluiten tot het opleggen van een last onder dwangsom. Deze bezwaargrond slaagt daarom niet.
42. Over de door Mijnverklaring doorgevoerde wijzigingen overweegt de ACM het volgende. Mijnverklaring heeft op 21 december en 31 december 2020 aanpassingen aan de ACM toegezonden.²³ Op 29 december 2020 en 11 januari 2021 heeft de ACM aan Mijnverklaring kenbaar gemaakt dat zij ondanks de aanpassingen nog niet voldoet aan de last en daarom van rechtswege dwangsommen verbeurt.²⁴ Met deze kennisgevingen heeft de ACM in een zo vroeg mogelijk stadium aangegeven op welke punten Mijnverklaring nog niet aan de last voldeed.
43. De ACM heeft in deze kennisgevingen per website uiteengezet of Mijnverklaring wel, niet of gedeeltelijk voldeed aan elke afzonderlijke last. Zo is in de kennisgeving van 29 december 2020

²² Zie www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/coronavirus-tijdlijn.

²³ Dossierstukken 48 en 49, 21 december 2020, kenmerken ACM/IN/567723 en ACM/IN/568376 en dossierstuk 54, 31 december 2020, ACM/IN/571499.

²⁴ Dossierstuk 53, 29 december 2020, kenmerk ACM/UIT/546634 en dossierstuk 55, 11 januari 2020, ACM/UIT/547140.

toegelicht dat Mijnverklaring nog niet voldeed aan de lasten, genoemd in randnummer 101, onder I, II, IV, en V (gedeeltelijk). In de kennisgeving van 11 januari 2021 is uiteengezet dat Statempire nog niet voldeed aan de lasten, genoemd in randnummer 101, onder I, II, IV (gedeeltelijk), V (gedeeltelijk). Hierdoor moet het voor Mijnverklaring ook na het aflopen van de begunstigingstermijn duidelijk zijn geweest op welke punten en waarom zij nog niet voldeed aan de last.

44. In randnummers 7 en 12 van het bestreden besluit invordering wordt onder verwijzing naar de kennisgevingen overwogen dat Mijnverklaring niet aan alle lasten voldoet en dwangsommen heeft verbeurd. Daarbij heeft de ACM aangegeven over te zullen gaan tot invordering van de dwangsommen en de wettelijke rente daarover. Nu de ACM heeft vastgesteld dat Mijnverklaring in de periode van 21 december 2020 tot en met 17 januari 2021 (in totaal vier weken) niet voldeed aan de last, heeft de ACM terecht vastgesteld dat Mijnverklaring voor die periode dwangsommen heeft verbeurd ter hoogte van EUR 60.000. Het bezwaar is ongegrond.

5. Vergoeding proceskosten

45. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, Awb, worden de kosten, die een belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. De ACM stelt in deze beslissing vast dat er geen aanleiding is om het bestreden besluit te herroepen. Dit betekent dat in dit geval niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 7:15, tweede lid, Awb om in aanmerking te komen voor een vergoeding van de proceskosten in bezwaar. De ACM wijst het verzoek van Mijnverklaring om die reden dan ook af.

6. Besluit

De Autoriteit Consument & Markt verklaart de bezwaren van Mijnverklaring B.V. en Empiru Investments Holding B.V. ongegrond en:

- handhaaft het besluit van 4 december 2020 (kenmerk: ACM/UIT/544614);
- handhaaft het besluit van 22 januari 2021 (kenmerk: ACM/UIT/547429) en
- wijst het verzoek van Mijnverklaring B.V. en Empiru Investments Holding B.V. om vergoeding van de kosten gemaakt in verband met het bezwaar af.

Den Haag, **24 september 2021**

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze:

w.g.

drs. C.M.L. Hijmans van den Bergh MBA
bestuurslid

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar de Rechtbank Rotterdam, Sector bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam. Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.